

מסורת הש"ס

(א) וְלִקְרָאן טוֹ חוֹסֶפֶס כְּלִימִס
פִּידֵי הִיגֵי (ב) וְנִמְנִיחִי לֵגֵי
(ג) יִמְחֵי יֵי (ד) וְיִמְחֵי שֵׁס שִׁבְתֵּי
יֵי: קִ: לִקְרָאן לֵגֵי: קֵי: (ה) וְלִקְרָאן
לֵגֵי: בִּיֵּי לֵחֵ: (ו) שִׁבְתֵּי קִי: לֵגֵי
כֵּי: (ז) לֵגֵי לֵי: (ח) וְנִמְנִיחִי
פִּיֵּי הִיגֵי: (ט) כְּסִיֵּי: בִּרְיִיחֵי
(י) וְלֵגֵי דֵי:

הגהות הב"ח

(א) גם' אי משכחת להו לבי ריש גלותא לא חימא להו ולא מידי;

גליון הש"ס

נִסְתָּ נֶמֶק וְאַתָּה אֲשַׁכְּחֶנּוּ דָּבָר
שֶׁשֶׁתִּי כַעֲשֵׂן וְהִי לִקְמוֹן דָּף לֵט
פֶּיֶךָ וְכִכְּךָ דָּף לֹא פֶיֶךָ:

הגהות הר"א

[א] גם' לא לזרוק משלש הוא
דמחייב לטעול עד דאיהא
ארבע. ג"כ גירסת ר"ה
ורמב"ם בכולה שמעתא
דאסור (ועמ"ש רבינו באר"ח
סי' שמה ס"ק ל"ה):

מוסף רש"י

[illegible][illegible]

למעלה ממוחזר לחלו כחמש
(שם) ע"ש הצירוף: ד'
מאיר סבר חוקק
להשלים. הוציא והחליז זה
ג' בריחב ד' שס פתח עליו
ורחין כחילו הוא חקק
למעלה להרחיב דמחו שלמטה
(שם) דבר שאין כו' שישור חק
שם עובי ירחב חק
ולהשלים לכשישור אמרין
כחול דחקוק דמי (שם) :
רוחין אחו כחילו חקוק ודמיו

פִּיטָא. קליעת המורה המחוזה מקודם לחברו ודוגמתו פִּיטָא
במסכת שבת (ד' קד:) **הָא דְרָבִי.** הך במרייתא(י) משום ר'
חנינא אמר וליה לא סבירא ליה: **אִי אָמַר בְּשֵׁלֶמָא.**
קמיתא על גבן משום הכי שרי לעיין בלוא וצוחר מעשר דאי

בשטר לא מני למימר אבל לא לשט
ועל כרחוק כרכ סתירה ליה שפיר
ומנא תימרא דשני לן. ככלאם שני
עשר ליותר מעשר מן הזד: אע"פ
שכין. רבי יהושע בהלות כללא
שכל ממנו דבר יד. קנים סדוקנין.
משוין קנים יחד הענין בקרקע:
כדי להעמיד כה דלת. כל שהוא
ואפילו יכול להעמיד כה דלת של קנין
דיה. שכן של ככלאם אבסאק. חור
שזיר הדלת סובב בו ואע"פ שאינה
לכנס כח מיחיו חוזה דלת בענין:
לריוני יונג. חוזה שעל גבן כלתם
שכדדון או אפילו תלוייה למעלה

מהן באויר: עוכר' כי ריש גולאס.
 שהקץ להמיר רחמה לטלטל זה ועשה
 זהה פתחים הרבה יותר ממעשר ועשה
 לכן פיהם ולא נעשו לקיים כל עמה:
 כיפה. שער העשוי ככיפה: וזכמים
 פוטרים: מפני שנלמדה בעיגול הוא
 מחר יאיונו רחם ארבעה ואין פתח
 פחותה מד' רוחב: ושון שאם יש
 בגרנלים עשרה. גובה קודם שחמיל
 לעגל: חייבם. דהא יש זה עשרה
 גובה ברוחב ארבעה ואפילו כל
 העיגול סתום נגמר שם שיעור פתח
 כשר אלמא אין לריבין לעל עשרה
 הכשרה דפתח בגרנלים היא והעיגול
 מפסיק בין תקרה העליונה למחוזות
 ותקמי חייבת: א"י. לפרושי פלוגמיהו
 אחא. לישנא אחרינא ואומר א"י בריסקין
 ותפרושי דלכא ילפנין לעל ריבין
 ליעצ: הכל מודים גבוהה עשרה ואין
 בגרנלים שלשה דלא כלום. דכל ב"ר
 משלש גובה ארעא סמיכתא רוחב
 ואין סמפתא ולא כלום שיהא רוחב
 ארבעה: אי נמי יש בגרנלים גובה
 שלשה. וסתם גרנלים רוחב ד' ואין
 גבוהה עשרה ולא כלום דכל פתח
 מעשרה לא כלום ולא פתח הוא: דני
 פלניו ריש בגרנלים עשרה. גבי
 מחותה ארעא סמיכתא בהכשר פתח

אין לתוק רגלים

[illegible]

הדלת. כדגריסין

[illegible]

הבא ביתר מעשר. והשתא לא זריכי לשנויי לריש לקיש הא ידידיה הא דרביה:

בי פֿליגט בשיש ברנאָליה שלשה ונבואה עשרה. והא דאמרינן בפרק קמא דשבת (ד' ז:) זרק למעלה מי' והלכה ונחה בחור כל שהוא

הוא נמסר למחלקת ר' מאיר ובעקבותיה
המחלקה חקרה את השלש אומות ר' דניאל
והמחלקה שדרת לשמות בשבעה שנים
המחלקה שפושטין לרשות הרבים וזלזל רשות
היהודי חקרו חרבעה על חרבעה
המחלקה חקר לא היה חקרוני לרבי
המאיר חוקקין דמשמעת הכל:

[illegible]

הואיל ובגובה שלשה ים הכשר רחב פתח רואין שבעה העליונים
שפוא פתוח מארבע אמות. רחב פתחו: ב'מ'. כמאן דלא כחנניי כו'
ד' מחיות דאורייתא. הלכה למשה מסיני הו"א' במחיות דכזיר מ'
מעלייתא: לזריק. מרה"ר לתוכו משלם הוא דמחייב דשלם מחיות

[illegible]

כב א ב מ"י פט"ו מהלכות
שנת הלכה יע קמח עשין
דרבנא א' עוש"ט א"ח מ'
שסח טפין יא'
כג ג מ"י [שס הלכה כ'
ופ"ו מהלכות חמשה
הלכה ד קמח עשין כג (ש"ע)
סס טפין כ' (כ' וטו"ש"י י"ד
מ' רפ"ו טפין ד ורבנא אלמס
כלכותה חמשה ע"ג ע"ג
כד ד מ"י פט"ו מהל' שנת
הלכה כ קמח עשין
דרבנא א' עוש"ט א"ח מ'
שסח טפין ד ופטין י'

רבינו חננאל

פירא מחרת לעינין כלאים
 אבל אל שבעה י"ו יוחנן
 אמר כשם שחזקת חמיצה
 לשבת ק"ו חזקת חמיצה
 לכלאים בשלמא ר"ל אל
 קשיא, אה דידה אל
 דרביה, אלא ר"י יוחנן אבא
 אמר מחרת לכלאים וזבא
 אהר אפילו לכלאים אנה
 החרתה, בשלמא א"י אבדת
 אהר דקאמר מחרת לכלאים
 כשנשנה יוחנן החתה על
 גבן, והכא עשה כן הדר,
 לפיכך הוה שעל גבן מחרת
 וזה שכן נהדר אנה מחרת
 אלא א"י אבדת אהר ואדרי
 לעולם תתווינו כן הדר
 וזה דאמר (מסכתא) (מסכתא)
 כחמא שדא עשה, ויחזק
 כחמא אהר מחרת ביהור
 משעה, והיטא דר"י יוחנן
 לרז"ל אל כן הדר המשעה
 שחלקן ר"י יהושע בן קרח
 אצל ר"י יוחנן בן יורי ללמד
 חזרה, אע"פ שהיה ק"ו
 בחילוקת כלאים ונצחו שדא
 חזרה, ק"י האלויתו ב"י, אשקא
 אהל לאו כן הדר שדא
 עשה מזה יתי מ"י אסור.
 יושבאל ר"י נשן ר"י יהודה
 בן גמלי נשן ר"י קים
 ויחזק חזרה, וקשר גמי
 למלעלה חזרה כשם שפירא,
 א"י יוחנן מחזיקה בשדא
 מחזיקה כלאים, א"י יוחנן
 משעה שחלקן ר"י יהושע
 בן קרח אצל ר"י יהושע
 בן יורי דהאמר שדא אחא
 וזבא (ובית חבירא)
 דיהת וקחא דהוה שם מפרות
 מ"י מעשר דיהת (נול)
 אע"פ שהיה וקרינאן משה
 דן שמיטתן מותם משעה,
 כמא כ"ו כן מחזיקה בשדא
 ואשקא א"י אבתי ר"ל אילין
 מילאי לעינין מ"י וסותין,
 אה דחרות חזרה, תבא א"י
 כש קין וקרינאן, מ"י נעוצין,
 ועשה חזר פירא למלעלה
 אפי' ביהור משעה משה,
 אהר בן חסדא שדא חזר.
 החתה משעהשן אן הדר
 א"י אל תקרה אהל אשקא
 א"י אמוות לבדכ אל משעה
 כלום, ששמיטת מפרת
 חזר בן גמלי נשן עמר מנחם
 הקדוש ונעוצין בוהיזה, תתן
 נשן דן כנ"י שדא חזר
 תקנה דהדר אחר על הקדוש,

[illegible]